

Žvairio žodė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z T I S .

Nr. 18

BROOKLYN, N. Y., 6 D. BERZELIO (JUNE) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Uzsikretimas geru ir blogu

Yra didelė teisybė, kad gera pavėzda pritraukia žmogų prie gero o bloga prie blogo. Uzsikrestį galime lygiai teip geru kaip ir blogu, ir tai niekas ne gali išvengti. Visokiuose atsitikimuose kaip tai: auklėjime, susinesizime vieno su kitu, nubaudime prasikaltusių, praktiskai pritaikydami sžitą teisybę, galime daugiau nuveikti labo, nē kkaip baudimais, piktžodžiamais ir kunihzkomis bausimēms.

Mažas kudiekklis, nesuprantantis da naē vieno žodžio, visada persiima tuo, kkaž jis tankiausiai mato. Nusiszypsojimas, su kuriuo jį motina žadina, iszszaukia nusiszypsojimā ir ant kudikio luupukių, ir teip persijima nuolat daugiau ir daugiau tuo, kkaž jis tankiai mato ir girdi. Jeigu ypato, kurios visada yra prie kudikio yra szvelnios, linksmos ir maandgios, ir kudikis bus szvelnus, linksmas ir meilus, bet jeigu ypato yra kkokios pikczyrnos, be abejonēs ir ku dilkis ne bus meilus, bet bus piktas ir ne paaklusnus.

Kaip greitai kudikis pradeda supraasti kalbā, tadā geras ir blogas turi ant kuodikio da didesnę įtekmę. Kudikis nee tik tiki tam, kkaž girdi, bet teipgi atjaucija tą, kkaž jo tėvai jaučia, ir atkar-tojja tuos žodžius, kuriuos tankiausiai giirdi. Kur namuose nėra jokių keiksmų, kudikis jokių keiksmų ne mokēs, kuur keiksmā nuolatos girdisi. tenai ku dilkis, da snekēti neiszsmokēs, jau kei-kiāa kaip didelis vyras, suvis nežinoda-maas, juog žodžiai, kuriuos jis isztaria, yra blaigi.

Niekas negali sustabdyti tą baisę įtekmę, o vienok daugelis tėvų arba suvis apie tą nieko neizmāno, arba pamirszta, ir teip vaikai, da maži budami, jau pripranta prie blogo.

Kaip suaugęs vyras, teip ir mažas vaikas turi palinkimā stotis tokiu, kokiu jį žmonēs laiko. Nupuolimai, už kuriuos ant kokios ypato bepaliovos barasi, api-ma jį kas syk labiau ir labiau, ir ant pa-baigos jį pergali. Jei jį laiko už piktā, ir tankiai jam yra prikaisziojama rustybē, tikrai, tas ant galo pasiliks piktū. Jei jis yra laikomas už neiszmingā, negabų, priekvailį, po ilgiesniam ar trumpesniam laikui tikrai jis tokiu pasiliks. Isz kitos vėl pusēs, jei mato, kad mes jį laikome už iszmingā, gabų, dorā, mandagų, jisai neatbutinai stengsis tokiu buti, už kokį jį žmonēs laiko idant tą gerā apie savę nuomonę ir ant visados palikti.

Szita nuomonēs įtekmē labai duodasi patēmyti mokslainēsē; tegul tik apszireiszkia, kad mokintojas gerai mano apie vienā ar antrā mokintinį, o tas visoms savo pajiegoms, nutraukdamas sau miego, pasivaiszsziojimo, gal ne sykį su savo sveikatos skriauda, steng-sis neapvyli savo mokintojaus manimā. Jeigu gi atsitinka, kad mokintojas isz-sytkio ant kurio mokintinio užpuola, tas norint turēdamas užtektinai gabumo, galētų pasilikti geru mokintiniu, bet amžinai paniekinimas, nuolatai ūjamas, sutinka ant pabaigos su savo likimu, pradeda pats savę laikyti už nesubrendē-lį, ir pabaigtinai pasiliekti asilu. Abel-nai kalbant, jeigu mskintinis tiki, kad jam perdētiniai tiki, draugai jį už jo ga-

bumā ir mandagumā paguodoja, jis nie ko neapleis, kad tik tikrai likti tokiu, už kokį jį perdētiniai ir draugai laiko.

Tokis žmogaus palinkimas yra pri-gimtas, ir todėl jo veikmę mes retai už-tēmijam, ir ne atjaucizame be didesnio iszgilinimo, norint to palinkimo pasek-mēs yra labai svarbios.

Mislis, kuri mus kokiam nors daly-ke pažemina, yra labai pavojinga, nes jį mažina musų pasitkėjimā ant musų paczių gabumo, gero noro, tvirtos va-lios; atima drāšā, ant pabaigos susilpnina ir paczias smegenų pajiegas. Mislis apie negraizius dalykus, praszalina isz galvos mislis apie daiktus graizius ir nau-dingus, ir pabaigtinai tokias graizias mislis daro suvis negalimoms arba nors labai sunkioms.

Kuo tankiau mes susitinkame su blogu, tuo labiaūs prie jo priprantame ir ant galo pamylime.

Szita tiesa labai aizszkia kalbā j tuos, kurie dėlēi kokios priezasties turi priderystę isztyrinēti kitų silpnus, blogas puses, kad neuizkrestų blogu.

Da yra du dalykai, kuriuos turime turēti priesz akis kada kitas ypato kri-tikuojame. 1) atrasti ir iszrodyti geras puses, gerus pasielgimus, gerus darbus ty, kuriuos kritikuojame. 2) nupuolimus gi jį priskaityti už silpnys, isz kurių da gali pasikelti.

Jei sziteip pasielgsim su kitoms ypatoms, galime tikrai tikėti, kad ne tik neuizkresime blogu, bet prieszintai pasigēersime isz gero, kurį nuveikē ypa-ta, palinkus prie blogo.

Jurinukas.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

Natalija buvo šep jau žmona prasta ir niekad toliau, kaip savo sodžiuje, nebuvo, bet teippat, kaip ir kitos moterys, buvo minkštos širdies. Išgirdusi, kad Morkų nedoras vaitas uždare, nuliudo ir kaltino savę. Graudžiai apsverkus apsigobę skepeta ir išėjo iš grinčios. Ejo tiesiog į rėdybą. Sodžiuje buvo jau visi sukilę; praeinantieje žmonės sveikino ją, o moters nekurius sustojusios ant kiemo lydėjo ją akimis. Pipis sargas apie Morkų jau daugumai apsakė — visi žinojo, kad Morkus sėdi už drąsumą.

— Tas vaitas girinis žveris — šnekejo Pakalniškio grinčioje — dabar jis jį pasmaugks.....

— Gaila žmogaus — prabilo su pasigailėjimu Čerkas, kuris buvo nuėjęs pasiteirauti kas dedasi su Morkum.

— Kada nustos mus spausti tas nedorėlis? — atsiliepė Čerko marti, Natalijos didi prietelka, vartydamą puodą.

Vaito nebūvo namie, kad Natalija nedrąsiai pabeldė į rėdybos duris. Širdis liudo, akys verkė. Mieguklis Jarema pažūrėjo iškišęs nosį pro duris ir pažinęs Morkaus žmoną, greitai duris užtrenkė.

— Pasakyta nelceisti, nieko nelceisti! — sakė už durių Jarema, ranka mojuodamas.

— Jarema, susimildamas.....

— Nepraszyk berecikalo — sakė pravėręs duris.

— Tikt vieną valandą, kad pasimatyčiau.

— Negaliu. Eik pas patį. Gausi — sakė — jei ne.....

žinai gerai koks jis.

— Brangus Jaremai!

— Eik su Dievu!

— Pasakyk man tikt, ar jis gyvas, nabagėlis!

— Kodėl nebus gyvas? Toks nedoras. Aš jam sakiau: ar nori duonos, o jis man kumštį sugniaužęs parodė. Tik eik, Natalija kad neberastų tavęs..... bus blogai! Eik, sakau!

Bet Natalija nejudėjo nė iš vietos ir tarsi priaugo prie durių, už kurių, kaip girinis žveris, sėdėjo Morkus Ažuolukas.

Užpykdintas Jarema uždare duris ir tyčia trepsėdamas su batais, nusinešdino į lovą už pečiaus, kur snausdavo dieną ir naktį.

— Nabagėlis mano! — verkė Natalija. — Jug arti, bet ką padarysiu, kad nelcidžia tie nedorėliai! Neturi susimylejimo..... Vėrciaus vėl paklabinsiu..... — ir pajudino nedrąsiai nuo durių klingelį.

Jarema tarsi negirdėjo, o gal ir išties negirdėjo. Pastovėjusi dvi valandi išėjo namo.

Teip praėjo trys dienos ir trys naktys. Po keletą kartų vaikščiojo per dieną, prašė vaito, siulė Jaremai keletą skatikų — bet veltui — Natalija nuliudusi grįždavo namo.

— Liepta nelceisti! Palauk lig petnyčios, per šv. Jurgį paleisime! — kalbėjo Jarema. — Paprašyk paties..... Gausi, jei ne..... — ir Natalija, pastovėjus prie durių, verkdamą grįžo namo, ir lietus plakė užvertas ir paraudonavusias jos akis. Niekada ligšiol teip nesigailėjo ir nemylėjo Morkaus kaip dabar. Už tai ji jo dabar teip didai gailėjosi, kad suprato, juog tai ji padarė teip Morkų nelaimingu.

Teip praslinko penketas verksmingų dienų. Atėjo petnyčia, ta diena, kurioje žadeta Morkų paleisti. Natalija nemiegojo maž per visą naktį. Kad valandą užmigdavo, tuojaus vėlci pabUSDavo ir atsiminus, kad petnyčia, iš linksmybės žeg-

nijosi. Pradėjo aušti, saulėtekis paraudonavo — užtekejo saulė. Bet nelaimė — nelinksmą išaušo diena.

Kada apsiruošusi Natalija kurė ugnį virti pietus, išgirdo balsiai šnekanč žmones. Už valandos keletas vyrų iejo į užkrautą visokiais daiktais priemenę. Persigandusi Natalija puola prie durių. Keletas vyrų, kurie laikė sukruvintą ir baisiai sumuštą Morkų įvedė į grinčią.

— Mano mieliausias! — suriko apkabinus vyrą.

Morkus atsidukėjo graudžiu ir skurdžiu balsu.

— Užmuše jį, užmuše nedorėlis — dejavo Natalija ir apalpus, tarsi žolė dalgio pakirsta, sudribo ant žemės. Vaikai verkė — motina gulėjo kaip negyva; Morkus sunkiai dusavo.

Tai pamatę ir medžiaširdžiai pradėjo gailėtis. Vakare sargas Jarema plepejo pas šulnį, kad kaip jį paleido, jis sutikęs vaitą nepadėkavojo, bet kaip imanė keikė..... Vaitas supyko ir nu — kultū.

— Ačių Bičkams, kad atėmė, butų užmušęs — atsiliepė Apynys.

— Ai ai! — dejavo Jarina — kas su juo pasidarė? Žmogus tykus..... tegul kaimynai.....

— Jei girtas buvo? Kaip-gi gerė? — sakė teisingas Jarema.

Ant rytojaus Morkus smagiai sirgo. Natalija neatsitraukė nuo jo nė ant valandos. Vyresniuosius vaikus pasiėmė pas savę Pakalniškio marti Stepanija; sena Jarina supo lopši. Širmas arklukas kliuvo į žydo rankas, pas kurį buvo užstatyti Makaro kailiniai.

VIII.

Atsitikimas su Morkum sudrutino Gabrielių. Jis pagaliau džiaugėsi, kad atsitiko kas atsitiks ir gailėdamas Morkaus suprato, kad toks atsitikimas jam labiau padės, kaip be trukio mažį suspaudimai, prie kurių žmonės priprato ir sanprotavo, kad toks jų prillikimas. Dievas teippat mums paspyrė vargti, kaip vargina katrą oro sumišimai ir ugnis.

Praslinkus trims dienoms, žmonės vėl susirinko pas žydą. Buvo broliai Bičkųs, Teleput'as, tolimas Morkaus giminė, Petras Pakalniškis, Apynys, Čerkus ir neseniai aprinktas į vyresnybę Bazilius Juodvarnis.

Steponas Čerkus, kaip žinome, buvo viršininkas ir užtatai žmonės laikė jį už gudrų ir žinovą. Ščolkus atėjo pats paskutinis ir tuojaus savo pradėjo:

— Nū, matote, kas dedasi? Jug maž neužmušė žmogaus! Ką, vvari?

— O ką-gi, negerai! — bambtelejo vicnas iš kuopos.

— Labai negerai — pridurė Teleput'as: — žmona liusta... nelaimė!

— Gabriukai, ką tu misliji? — paklausė senas Pakalniškis, norėdamas pasikalbėti ką ir kaip reiks daryti.

— Labai aišku, — atsakė Gabriukas: — vaitą nedorėli numesti ir tiek! Jug jūs jį išsirinkote, jūs galite jį ir numest.

— Koks ten musų rinkimas!.....

— Ar mūs klausė — prabilo broliai Bičkųs.

— Mat, žiurėk, kasžin ko jie užsimanys — nusijuokė Juodvarnis. ... Nėr ką su juo juokauti!

— Nuimti zenklą (medalį), koks jis vaitas, kad savo žmones skriaudžia! — atkirto Gabriukas.

Bet užtatai, kad Gabriukas buvo gudrus, žmonės pradėjo abejoti.

(Toliaus bus.)

Prim Aprilis.

Vienas ponas atsikėlęs pirmą dieną balandžio*), emęs prigavo savo tarną. Tasai teipogi norėjo ir poną už tai prigauti, bet bijodamas jį užpikdinti, pasisakė;

— Ponuli, ar atleisite man, jeigu ir asz tamstą prigausu?

— Tai ve, prigavikas! – tarė juokdamasis ponas. – Pasisakė ir jis mane prigaus.

— Bet-gi ar nieko nesakitumet, kad prigaučiau? – vėl užklausė.

— Na, jau jeigu tu teip nori, tai galėsi prigauti – nieko nesakysiu. Bet atmink, jeigu negalėsi prigauti, tai gausi j kailį. Ar bus gerai?

— Bus... – atsakė raividamasis ir, kepurę paspaudęs, išsineszdino per duris.

Tai dabar jam tik reikia išmislyti, kaip jį prigauti, ir bus viskas gerai. Bet ką tu, žmogeli, išmislysi? Gaila ir darbo! O beto, jis ir visai nemislijęs žinojo daug būdu prigavimui, kaip antai: nubėgti pas poną ir, kaip su išsagcauzi surikti: „Pone, kluonas dega!“ arba ir kitaip, bet tai paprasta brasta ir nekožnam pasiveda. Jau kad rengiuosi prigauti, tai gerai prigauti, kad tasai ir kasžin kaip sergėdamasis prisigaustu.

Tą pat-gi dieną ponas buvo rengęsis į tolimą kelionę. Delto negaiszuodamas išsirengė ir išvažavo. Tarnas tuomi nesuvis buvo užganėdintas.

— Kaipgi jį galėsi kelionėje apgauti! – mislijo sau išvažiuodamas. Namie, tai dar nieko nesakau, – vis gal atsitikti, ne szejp tai teip... Na tai tiek to...

Teip jiems bevaziuojant jau ir vakaras prisiartinio, o dar kelionės toli galas.

— Reiks sodžiu privažiavus apsištoti kur ant nakvynės – tarė ponas, – nes jau vakaras arti.

— Tuojaus czia ponuli, už kalno privažiosime gaspadorius. Bus koki du, trys viorštai kelio – atsakė tarnas.

— Tai ir gerai, nes arkliai teiposgį gerai pailse, o ir pacziam butų miela pasilsėti.

Privažiavo sodžių. Sustojus ties pirmu gaspadorium, ponas liepė tarnui nueiti ir paklausti, ar galėtu priimti po-

ną ant nakvynės. Tarnas neužilgo sugrįžęs kalbėjo:

— Gaspadorius sakė, juog negalįs priimti: netur ponui atsakanczio nė guolio, nė arklių, sako, neturins kur padėti. Jis sakęs, juog czionai pakeleją pas ketvirtąjį gaspadorių galėsime gauti atsakanczią nakvynę, nes tia, tam tydzia, del priėmimo sveczių yra įtaisyti ruimai ir arklydės. Tę tankiai dideli ponai nakvoja.

— Tai gerai, vaziuokime į tę pažiūrėti – tarė nesiprieszindamas ponas.

Privažavo minėtąją vietą. Pcnas vėl pasiuntė tarną paklausti apie nakvynę.

Ukininkas buvo turtingas ir gana geras žmogus, delto nė vienam praszancziam neatsakydavo.

Tarnas apie viską išsziėravęs ir gavęs ponui nakvynę, už kurią geresnės niekur ne galėjo tikėtis, dar nekurį laiką kalbėjosi su namų gaspadorium apie szį-tą, nuolat užsimindamas apie poną. Pagalios ant galo dar pridurė:

— Ponas yra labai geras žmogus ir szejp, aczių Dievui, yra gana sveikas, tik labai gaila – vieno daigto jam stokuoja...

— Ir ko gi teip? – užklausė žingėdžiai ukininkas.

— Tik vieno daigto... Kurczias yra kaip „kelmas.“ Norint su juomi susikalbėti, reikia rėkti iš visos gerkles, tai dar sziek-tiek girdi.

— Ką darysi, kad teip Dievas duoda? – kalbėjo ukininkas tarsi apgalvestaudamas. Vis szejp-teip susikalbėsime.

— Teip, teip! Labai gaila tokio gero žmogaus... – atsiduso tarnas dėdamasis kepurę. Bet laikas jau laikas man grįžti, nes ponas laukia: palikau jį ant kelio.

Tai taręs įszėjo per duris ir skubinosi prie pono.

— Na, o ka? – paklausė ponas išvydęs grįžtantį.

— Geras tai žmogus! Užtikrinu, bus gera nakvynė – kalbėjo prisiartindamas. – Patsai apžiūrėjau: seklyczia puikį, ką gali gauti, o arklydės ir gana geros! Geresnių negalema norėti. Gaspadorius teippat szvarus ir matyti priimnas. Tik viena bėda, juog kurczias kaip koksai pagalys. Kitaip su juo negali susikalbėti, kaip rekiant: tada tik dar sziek tiek girdi.

— Tai nieko. Bile geras žmogus... Na, tai vaziuok į kiemą.

Invazevo. Ukininkas išszėjo pasitikti.

— Tegul bus pagarbintas Jėzus Kristus!! – suriko, kiek tik pajiegų turėjo.

— Ant amžių amžinųjų Amen!! – atsakė tokiu pat budu ponas.

— Praszau Jo Mylistos pono į vidų!

Aplinkiniai žmonės išszirdę riksmą, kas gyvas emė begti, nes tikrai mislijo, juog kas szauniai su kuo susipezė. Toksai nepaprastas riksmas, kiekvienam išszrodė, juog kokį norint akių daigtą reiszkia.

Tuo tarpu ponas su namu gaspadorium įšvedė į pakajus, tarpu savę dar szį-tą, kaip žinoma „garsiai“ pasisznekuozudami. Gaspadinė vėl skubiai ruosziė ant priėmimo sveczių, o tarnas sukinejosi apie arklius.

— Ar išz toli ponas vaziuojate?! – užklausė ukininkas sėsdamasis paliaai stalą.

— Išz Suvolkų! – atsakė.

— Tai kas gero apie jus girdėti?!

— Ot nieko: nė gero, nė blogo! O pas jus?!

— Teippat ir pas mus nieko gero! Po ilgų sznekų, ant galo ponas užklausė:

— Išz kokios-gi tai priezasties, Tamista dar nesenu budamas netekai girdėjimo?!

— Asz, ponas, gana gerai viską girdziu! – atsakė ukininkas. – Bet išz kokios tai gali buti priezasties, juog ponas mažai tegirdite?!

— Cha, cha, cha, cha! – juokėsi valandelę palukejęs ponas vietoje atsakymo.

— Kodėl ponas juokiatėsi?! – užklausė szypsodamasis ukininkas, tarsi numanydamas priezastį juokų.

— Asz teippat gana gerai girdziu – atsakė ponas.

— Cha, cha, cha, cha! – nusijuokė ukininkas. – Tai ko dabar mėsz czia rėkaujame?

— Asz ir nežinau ko.

— „Prim Aprilis“ ponuli! – tarė juokdamasis tarnas įkisęs per duris galvą.

— Asz tavę tu, išzdykeli! – atsiliepė ponas.

S k a i s t u t i s.

*) Pirmą dieną balandžio (April), paprastai pas žmones yra užsilikęs paprotys, tie-tuos privylinėti. Kaip sentai ir išz kur tasai paprotys gali buti atštrada – nežinau. Tiek tegailu sakyti, juog tai su daugeliu kitų paproczių ir szis yra nuo senovės užsilikęs.

Boeru kareiviai.

Kur yr' meilė ir vienybė,
Tenai yra ir galybė.

Daug apie Boerus raszo, daug apie juos pasakoja, prie visko juos lygina, o man rodos, kad jie panasziausi yra į skruzdes.

Eikime į girią, stokime tokioj vietoj, kur žmonės nedaug vaiksčioja ir prisižiurėkime kas tenai ant žemės knibžda. Pamatysime tikrus takelius, kuriais bėgineja skruzdes. Vienos nesza didesnė už savę nasztą, kitos traukia mažus szapelius, treczios velka nuilsusias ir jau pajiegy nustojusias savo drauges. Žodziu visos dirba. Matome mes jų darbštumą, bet da nematome jų vie-

JONAS BOTHA,
13 metų vaikinai,
kariaujančias už tėvynę.

nybės, eikime tada tuo takeliu. Sztaai priejome jų lizdą. Dabar matome jų darbo vaisių: tie maži vabalėliai isz vien dirbdami supylė jau tikrą kalną, kuriame gyvena — Drauge! jei žingeidus esi pamatyti skruzdelių vienybę, paimk medžio szaką ir pradėk lizdą draskyti... Žiurek... visos skruzdelės lenda į vir-

DE WET'Ų KOMANDA.

szų, visos puolasi ant tavęs, ir tu, negalėdamas dalaikyti, turėsi bėgti. Tavę tie maži vabalėliai pergalės. Kodel? Todel, kad jie savo visas pajiegas sujungia ir kovoja priesz savo prieszų didžiausioje vienybeje.

Teip lyginai yra ir su boerai. Sztaai ant jų tėvynės, ant jų lizdo, užpuola Anglija ir nori viską atimti. Jie tada — visi isz vien pradeda gintis ir kiek jau kartų anglus pergalėjo. Ir kas jų tėvynę gina? Ar koki milžinai? Ne. — Jie visi — seni ir jauni isz vien dirba — nirsza kaipo skruzdes.

Prisižiurėkime į jų kareivius: sma-

kiausias jų vadas De Wett savo komandoje turi daugiausia jaunikaizių, isz kurių vyriausias neturi asztuoniolikos metų. Vienas-gi isz jų, Jonas Botha, turi vos trylika metų, ir tokia tai armija pergalė tokį baisų liutą, kaip Anglija.

Ir kame yra to priezastis? Boerai neapsakomai myli savo tėvynę ir laisvę; ta meilė sujudina, sujungia į kruvą visas jų pajiegas ir teip uždegti tėvynės meilė, varydami darbą isz vieno, ginasi nuo baisaus užpuoliko, kurs sujudintas savo godumu, nori juos praryti.

Jau antras metas baigiasi, kaip boerai anglus musza ir gal atgaus visotiną laisvę. Dieve jiems padėk!

NETURINTI PŲ 18 METU BOERU VAIKINAI, PUIKIAI GINA SAVO TĖVYNĘ IR LAISVĘ.

Atskaityta „Motinėlės“.

Szita yra atskaityta draugystės „Motinėlės“ iki 1. d. birželio 1901 m.

Inėjo:

Pasiliko kasoj nuo pernykszczių metų 132.00

Nuo 1 d. sausio iki 1 d. biržiplauke \$157.40

Viso \$299.46

Iszejo Charterio iszėmimas 40.00

J. Petruliui, Berne, paszalpos 30.00

Persiuntimas pinigų 30

Viso 70.30

Pasilieka kasoje 229.16, isz kurių \$101 priklauso geležiniam kapitolui, o bėgantiems reikalams 128.16.

Stambiausiu aukautoju pastarame laike buvo kun. S. Pautienius, kurs 3 d. geg. prisiuntė į „Motinėlės“ kasą

szimta doleriu. Be to, prisiraszė naujas sąnarys I-mo skyriaus ypatoje kun. J. Lictuvniko isz Baltimorės. Ant prakalbų parengtu Wanamie's lietuviu, sumesta \$7.80.

Per metus savo aktualiszko givavimo „Motinėle“ gavo į savo kasą 413, 51, iszleido 184, 35.

Ant szių metų nutarta duot stipendiją p. A. D studentui agronomijos užrubezyje. Stipendija isznesz 150 dol. (apie 775 frankus).

Taigi draugystė „Motinėle“, auga ir jau treczia studentą szelpia.

Dieve jai laimink!

Kun. A. Kaupas sek.

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „Malda Vainike-lis“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradendant nuo 25 centų.

Kas sviete girdet.

Nežinia kas darosi. Viskas eina adversniškai. Nė Lietuvoj nečiuilba paukszteliai. Da didesnė nelaimė Japonijoje. Vist plinka. Kame priežastis. Kodel dabar randa m. krobis. Mano nuomone patvirtina „Kosmos“. Anarchistai, socialistai ir kiti — istai. In ką jie panašys. Nelaimingi anglai. Ką jiems daro boerai. Iš kur pinigų luiti? Žino tą naujas jeneral-gubernatorius Czertkow.

Bet-gi jau tik nežinia nē kas darosi. Visas Gegužės mėnesis į vietą mus linksminti, tai turbūt užsimanė suszaldyti. Ir tai netik Amerikoje, bet visur. Paimekime mūsų tėvynę — Lietuvą. Čia jau Gegužij, tai buvo rojus ant žemės. Kiek tai budavo čiuilbančių pauksztelių, kiek žydinczių kvietkelių. Da tik vos svistii pradeda, vos pirmutiniai saulės spinduliai pasirodo, o jau artojaus draugas — vituriukas, augsztyt kildamas, linksmai žmonėms garsina: czyru-vyru pavasaris. Iszgirdens jį, girioj miegantis, tetervas paszoka nuo szakos ir tartum su kuo snekėdamas barasi: durniau, durniau netupėk čia ba iszspirvinsi. Vidudienij nueisi į viszinių sodą, o czionai dagilukas, tarpu jaunų lapelių pasislepęs, rekia kiek pajiegia: Skinki, Skinki deg szieena. Atėjus vakarui, pasisuksi kur apie upelį, o tenai ląkszingala, tartum nežinodama ką isz džiaugsmo daryti, visu balsu szaukia: Juruk, Juruk, kinkyk, kinkyk, paplak, paplak, važiuok, važiuok, iiiiii... Tuo tarpu, szjmet, nē pauksztelių nė kvietkelių, tiktai vienas szaltis. Brrrr...

Na, bet visgi da pas mus geriau, negu kur kitur. Teip, duokim sau, Japonijoje da nesmagiau. Ant Japonijos gyventojų užpuolė ne szaltis, kuris norėtų juos suszaldyti, bet kokia nemilaszirdinga liga, kuri juos nori visus plikais padaryti. Ir tai nežiuri, ar senas ar jaunas, ar vyriszkis ar moteriszkę, tik rauna plaukus ir gana. Na... jau kas kas, bet man rodos, moterys, norint jos mėgsta szilumą, jau velytu szalti, kad ir numirti, bet ne plikoms likti. Subėgo gydintojai isz visų pusių, bet nieko negali padaryti — plaukai nuo galvos byra ir gana. Gydintojai, žinoma, nelabai pyksta: jie plikiams ant galvų deda perukas, o sau į kisenų gruda pinigus. Ir tai, kad da nors tylėtu, bet kur tau... da nevidonai žmonėms garsina, kad mikrobai užpuolė ir

visiems plaukus nuēs. Tik nežinia, ar kitių plaukus pabaigė, mikrobai jų paczių neužpuls.

Na, su tais mikrobais, tai teipgi jau nėra pabaigos. Kur dabar jų neranda; žmogus jau tartum pats į mikrobų pavirtęs — turi jų pilna savo kune, sutinka juos lauke, o net negali buti nuo jų liuosas, kada bažnyczioja sau besimeldžia. Žodžiu sakant, tie mikrobai visur. Žmogus jais kvėpuoja, juos valgo, juos geria, po juos vaiksyczioja ir neturi kur nuo jų pasislepti.

Jau asz daugelį sykiių lauziau sau galvą, isz kur tiek ty mikrobų atsirado, ir kaip galejo gyventi mūsų proseniai, kurie neturėjo puikesnių vietų už mus, o vienok už mus daug sveikesni ir drutesni buvo. Ar gal senovės mikrobai ne toki pikti buvo?

Bet man rodos, kad asz tą klausymą kad tik ar neiszriszau. Iszriszimas, teisybė, nemandagus, bet kad tik ar nebus teisingas: Turbut tuliem prisiveisė mikrobų smegenyse, kad dabar juos visur matc.

Ar neteisybė?... Kaip jus mislijat?... Higieniszkas laikrastsis „Kosmos“, iszseinantis Paryžiuje, tą mano nuomonę patvirtina. Jis prasergsti žmones, idant teip labai ty mikrobų nesibijotu, nes tai kenkia sveikatai. „Iszminstis — sako „Kosmos“ — ir doras gyvenimas, tai yra geriausi sveikatos apgynejai“.

Jau tai ne kas kitas, kaip tik mikrobai ir anarchistų, socialistų, nihilistų ir visokių ty — istų — smegenis sugadino, kad jie dabar sveikai mislyti negali ir nori visą svietą augsztyt kojoms perversti. Szitai Veronoj, Italijoje, norėjo nusizudyti tulas Pietrucci, bet jam nenusisekė. Užklaustas prisipažino, kad jis prigulejo pre anarchistų ir ant jo puolė burtas, kod turi nužudyti Vokietijos Kaizerj Vilhelma. „Drasuolis“ teip nusigando, kad pats sau norėjo smertį pasidaryti.

Negana to, jis papasakojo, kad yra paskirti nužudymui Italijos karalienės Alenos, Prancuzijos prezidento Loubet ir Rossijos caro. Na, ar-gi tai ne aiszku, kad anarchistų smegenyse prisiveisė mikrobų? Atsimenu, kada asz da mažas buvau, macziau kartą, kaip vienas beprotis atsineszė samtį ir pradėjo semti isz didelio ežero vandenį, ketydamas teip visą vandenį iszsemti. Vienas praieivys pradėjo isz jo juoktis, bet bepro-

tis, užpykęs, tarė: „Kaip tu nieko neiszmanai, tai tau juokas, o žiurėk, kaip asz kozną sykį pilną samtį vandens iszlieju“. Suvis tam beprocziiui yra panašys anarchistai ir kiti — istai.

Mat, dabar daug žmonės megina ir daro suvis pasekmės neapmisliję. Teip, duokim sau, Anglija pasikesino užkariuoti boerus, tikėdama, kad tai bus tik ant poros mėnesių darbo, tuo tarpu jau artinasi pabaiga antro meto, o boerai ne tik neketina anglams pasiduoti, bet nori juos isz Transvaliaus suvis iszguiti. Anglai laikiesi barbariszkos taktikos — degino boerų farmas; boerai, pamatę, kad su anglais žmoniszka apsieiti negalima, apgarsino, kad už kozną farmą, sudegins vieną anglų farmą. Teip jau ir padarė: jau vieną angliszką farmą sudegino. Abelnai dabar boerai pradeda spausti anglus, ir vargu anglai ilgai gales Transvaliui buti.

Tuo labiau, kad, kaip laikraszcziai pranesza, priesz anglus pakilo 100.000 arabų. Anglija norėtų dabar jau užbaigti ar szėip ar teip karę, bet negali. Anglija tikėjosi pilnus aruodus isz Transvaliaus aukso pripilti, tuo tarpu viską, ką turėjo, iszstuztino ir nežino ką daryti — isz kur pinigų gauti?

Jau geresniam yra padėjime naujas Varzavos general-gubernatorius kunigaikstis Czertkow; jis neturėjo už ką atvažiuoti į Varzavą, tada užtelegrafavo „v kaznu“ kad jam tuojaus atsiųstu 500 rublių, paskaitydami tą į jo algą. Žinoma „kazna“ tuojaus nusiuntė ir szviesus kunigaikstis atvažiuoti.

Na... tai jau tikrai maskoliszka. Lapienė.

Po Seimui.

(Keletas įspudžių.)

Jeigu Mikolainio partija nebutų iszėjusi isz kantrybės ir apleidusi salės, be abejo, betraudama seimą iki nedėliai, butų paėmusi Susivienpimą L. A. į savo rankas. Dabar gi, iszsziadėdama draugystės tikinczių katalikų, paskubino perkrypimą Susivienpimo į katalikiszką pusę. Seimas tokiu budu pasibaigė į vieną dieną, permainydamas S. L. A. konstituciją. Daugeliui delegatų butų nusibodę riksmi ir keiksmi; butų jie spjovę ant visko ir iszvažiavę namo, o Mikolainis su savo szalininkais butų pasilikę didumoje, butų iszrinkę savo vyriausybę, o kas paskui butų buvę, at-

minti nesunku. Bet atsitiko kitaip.

Ant šių metų seimo turėjo but persisvėrimas Susivienijime. Darbovosi prieš seimą iš paskutinųjų viena ir kita partija, o tokios karszos ir gąszlios agitacijos lietuviai gal nebuvo dar matę. Vieni norėjo izmest kunigus bent iš vyriausybės, o tikėjimą iš konstitucijos; kiti neszekedami nieko apie kunigus, stengėsi sugražinti į konstituciją katalikystę. Kadangi, kaip sakiau, abidvi pusė prieš seimą darbovosi visomis spekomis, užtai sunku buvo spēt, katra szalis laimēs. Prieszkuniginė partija, iszeidama iš salēs, padarė klaidą, kurios joki pludimai po laikraszczius, jokios prakalbos nė net sudas pataisyti negalēs.

Užmeta prieszininkai kunigams carizmą ant seimo, užmirszdami, kad už metams keliais patys ējo. Paimkime Bostoną. Mikolainio szalininkai, matydami, kad ant visuotinio susirinkimo nepervarys savo delegatų, suszaukė beveik paslaptingą mitingą, ant kurio snekėjo ir balsavo net visai neprigulintieji prie „Susiv.“ žmonės, o prezidentas savo prieszininkams visai balso nedavė. Argi galima buvo priimt teip iszrinktus delegatus? Tas pats atsitiko Minersville'je. Waterburio 11-ta kuopa turėjo sztuonis delegatus, prieš kuriuos beabejo niekas nebutų turėjęs nieko prieszingo, jei tik kuopa butų iszrinkusi kitą prezidentą, o ne palikusį isz mestą isz Sus. J. Tereilą. Jeigu ant mandatų butų pasiraszęs kitas prezidentas, o ne Tereila, delegatai be abejo butų buvę pripazinti. Taigi ir 11-ta kuopa norėjo pasielgti savotiszka – cariszka, už ką ir nukentėjo.

Nepripazinti delegatai (jų buvo 24 pagal skaitlių, bet atėmus 6, ką turėjo mandatus nuo kitų kuopų, turėsime tik 18) gūlėjo dar apeliuoti į seimą ir, man rodosi, kad bent delegatai Waterbury'o 11-tos kuopos butų priimti didumu balsų. Bet jie iszėjo isz salēs keikdami. Ta buvo jų didziausia klaida. Keiksmi ir apleidimas salēs suėdė opoziciją!*)...

Isztiesų, keiksmų buvo papiktinančiai perdaug. Asz nuo savęs pasakyčiau, kad niekadoms nemislyjau, kad lietuviai mokėtų teip bjauriai keikti. Vienok prieszinga pusė tame dalyke parodė tokį gabumą, kad tik rankas reikėjo nuleisti. Keiksmi ir prasivardziaimai

(*) Keiksmas ir iszneikimas tai paprastas politikų ginklas. Kiek-gi rasime iszmintingų tarpų mūsų bedievių?

prisidėjo irgi daug prie nupuolimo Mikolainio partijos: prieszininkai pasirodė ne džentelmonais, ir delto praloszė.

Dabar klausimas: ar gerai pasidarė, kad S. L. A. suskilo į dvi dali? Atsakymas: pasidarė gerai. Negalima buvo sugyvent kruvoje, negalima buvo iszventgt vaidų, tai ir geriau, kad barancziosis tarpų savęs partijos atsidalino viena nuo kitos. Jei bus du Susivienijimai, tai bent žinosime, kuo katras yra ir ko nori. Ligsziol padėjimas S. L. A. buvo neaizskus, per ką ir naudos tautai atneszt ne ką galejo ir pats augti neįstengė. Jeigu abiem Susivienijimams rupēs tautos nauda, galēs abudu eit lenktynėmis, besidarbaudami, isz ko kiekvienas tikras tėvynės mylėtojas tik džiaugtis tegalēs. Tiesa, galēs sznairuoti viens ant kito, o kartais ir kartų žodį kits prieš kitą pasakyti, bet nemislyju, kad viens kitam darbą gads: permažai tautiszkumo tada abudu turėtų.

Taigi XVI-tas seimas S. L. A. buve epokiszkas ir pasekmėmis derlingas. Pasiskaitysime nekuri laiką ylumidų ir pliovonių „Vienybėje“ ir „Lietuvoje“ — paskui viskas nutils ir bus ramybė, o tos ramybės geidžiame jau seniai.

S. R. D.

Paaiszkinimas.

Angliskame laikrasztije „Scrantonian“ (21 d. Geg. 1901 m.) prie apraszymo XVI-to seimo S. L. A., yra papaduotos neteisingos žinios, sėmtos neva isz lupų p. Szliupienės: butent kad kad Susivienijimą sutverēs jos vyras (d-ras Szliupas) dviliką metų atgal, kad Szliupienė buvusi delegatka ant pastarojo seimo ir girdėjusi savomis ausimis, kaip žmonės rekė, kad kun. Žebrį reikia izmest per langą.

Dalykai buvo truputi ne teip, kaip paduoda p. Szliupienė. Sus. Liet. Amer. sutvērė ne Szliupas ir ne dviliką metų atgal, bet Juozas Pauksztys su kitais vyrais isz Plymouth'o 1886 m. Dviliką metų atgal, t. y. 1889., Sus. nusikratė lenkiszką dvasiā ir tapo lietuviszku. Padarė tai kun. A. Burba, o ne dr-as Szl. 1892 m. daktaras buvo didžiausioje savo galibėje, o Sus. skaitė tik 75 sąnarius, kurie laikėsi kruvoje tik per rupestį kun. Burbos. Szliupas buvo per nekuri laiką tik paprastu sąnariu S. L. A. o ne jo tvertoju. Tai kam girtis te, kur nereikia, ir savintis svetimus nuopelnus? P. Szliupienė czia pasakuoja pasaką, kurią dr-as apie savę jau seniai prasima-

nė, butent, kad viskas ką lietuviai turi czia Amerike esąs jo darbu, (Szliupo); jis, (Szliupas) sutvērēs lietuviszkas parapijas, pastatēs baznyczias, kunigus partraukēs, „Motinele“ užmanēs ir tt. ir tt. — žodžiu be Szliupo lietuviai nieko padaryt negalėjo. Teip sako, Szliupas, Szliupienė, Dembskis, „Lietuva“ ir „Vienybė“. Tuo tarpų žinome visi, juog buvo prieszingai.

P. Szliupienė neyra sąnariu S. L. A. negalėjo buti delegatka XVI-to seimo: Czia reporteris arba nesuprato p. Szl. arba pamelavo.

Kalbant apie kun. Žebrį, daktarinė tiesą pasake, kad tas kunigas laikėsi su opozicija, t. y. ējo prieš tuos delegatus, kurie norėjo padaryt Sus. Katalikiszku. Bet jis buvo įvestas į klaidą: jam buvo sakyta, kad du pasirasziusieji ant affidavitų prieš pp. Tareilą ir Domijonaitį, atszaukė paraszus, ant affidavitų, visai nebuvo pasiraszė. Kun. Žebriis rupinos daugiau apgint savo izmvestus isz Sus. prietelius, nekaip eit iszviens su rėksniais, ka norėjo iszauodyt ant seimo kunigus, ir veltu p. Szl. laiko jį už „saviszkį“.

Baltimore, Md., 25 Geg. 1901.

Balsas delegatams XVI seimo S. L. A.

Brangūs Tėvynainiai!

Asz labai linksmas isz jusų tokio kariavino priesz mūsų arditojus broliszkos meilės ir tvarkos terp lietuvijų katalikų. Pamatēs asz jusų narsumą ir gražų supratimą, kuris tartum del visų lietuvijų labo pakilo savo skaiszcziam jaunystės žydejime, asz labai džiaugiuosi. Bet ne vien gyvu žodžiu kovokime, remkime ir rasztu.

Taigi sziuomi maloningai meldžiu Tamistų, kad nepasigailėtuot savo liuosos valandėlės laiko paszvenst katalikiszų laikraszczių papuoszimui gražiais straipsneliais, kurių mūsų kiti broliā be kantrybės laukia; o jie, iszvydę visų plunksnų rankoje, supras lietuviszko žodžio naują ir pradēs guodoti tą, kuris mus veda prie tobulo gyvenimo.

Su guodone

Jonas Karalius.

PASARGAI

„ZVAIGZDES“ spaustuvs yra atidaryta sziomis valandomis.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.

NEDELIJOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

Ka mums primena projektuotas lenku „kongresas“ Amerikoj.

Kad ir mes jau nuo kokio laiko visai atsiskyrimė nuo lenkų ir rodos visai nepaisome ant jų apsiėjimų, vienok daugelyje dalykų bezdžionkaujame juos ir noroms—nenoroms sekame jų pėdom. Teip mieriai mūsų draugysčių, pakraipos mūsų laikrasčių, pasidalinimai ant partijų, sumisžimai parapijose, geidimas ypatiszkos garbės, tuszczios kalbos ir ant galo atsiskyrimas yra tik valnamanių isz „Susivienijimo“ mūsų tik teisinga kopija gyvenimo lenkų Amerikoje. Daugumas lietuvių stato juos drauge su maskoliais, kaipo didžiausius nevidonus lietuvių isz pirmutinę priežastį mūsų nelaimės, užmirszdami, kad už savo nelaimę, ir paniekinimą patys lietuviai yra kalti, per savo nerangumą ir tinginį pasiliekančią užpakalyje kitų ir per savo kvailybę duodant kitiems apsigauti. Bet jau toks budas žmogaus, kad savo locnas kaltes visados turi ant kitų nuverst. Delto pykstant ir rugojam ant jų labai tankiai, kad ir be jokio reikalo ir be jokios naudos del savės. Tiek to; vienok kiekvienas svarbesnis apsireiszkimas jų krutėjime neturi pasilikti be intereso del mūsų — norint vien delto, idant sekdamai paskui juos, iszsilenkume klaidų, i kurias jie pirmiaus įklimpo.

Nuo kelių mėnesių per laikraszczius labai subruzdov visi lenkai Amerikos, kada isz priežasties prisakymo dviejų amerikoniszkų vyskupų, idant neangliszkose katalikiszkose bažnycziose ir mokslainėse butų kada—nekada garsinti pamokslai ir katekizmas del vaikų angliszkose kalboje, tame jie pamatė mierį amerikinizavojimo (pavertimo i amerikonus) jaunos savo gentkartės per valdžią bažnyczios. Na, ir pasiryžo visom pajėgom gintis nuo to. Po daugumui paduotų laikraszcziuose projektų, koku budu geriausia tą galėtų padaryti, ant galo beveik visi sutiko ant suszaukimo tame mierie teip vadinamo „kongreso“. Užmanymas tas užgimė mieste Buffalo, N. Y., ir tenai susitvėrė prieszkongresinis komitetas, kuris jau isziuntinėjo trumpą programą busianczio kongreso i visas apigardes lenkų, gyvenanczių Amerikoje.

Apart pasirupinimo apie atszaukimą virszminėtų padavadyjimų tų dviejų vyskupų, mieriu kongreso yra iszklaibinimas

nuo augszcziausios dvasiszkos valdžios, idant lenkiszki kunigai Amerikoje turėtų lygias tiesas prie augsztesnių bažnytinių urėdų su kunigais kitų tautų (labiausia airiszių), idant nors tose dycezijose, kuriose randasi didelis skaitlius lenkų, butų vyskupai sufragana i lenkai.

Toliaus, idant perdirbti parapijines mokslaines, jas suorganizuoti po viena priežiura, įvesti vienokį programą ir metodą mokslo ir jų sziađieninę vertę pakelti.

Idant pasirupinti apie drutesnį susivienijimą emigracijos su tėvyne.

Idant drutai tarp savės susiorganizuoti del abelno pakėlimo pramonystės tarp savės ir pagerinimo materijaliszko buvio.

Idant uždėti augsztesnes mokslaines, o nors seminariją, isz kurios galėtų iszietti geri mokintojai.

Ant to visko užmanyta rinkti ir užlaikyti „tautiszką fondą“, o paskirta komisija turės prižiūrėti ir priversti, idant viskas butų iszpildyta priderancziai . . .

Kaip matome, mieriai jų yra labai gražūs ir reikalavimai visai teisingi. Negalima suprast, kas per nauda butų isz privertimo mokinimo tikėjimiszkų dalykų angliszkoje kalboje??! Juk kuris iszszada savo prigimtos kalbos, tai ar jis mokinsis tikėjimiszkų dalykų svetimoj kalboje, ar ne, vis bus isz jo „bomas“ ar gyvulus, kaip tai parodo kasdieninė praktika. Nėra teipgi jokios priežasties, delko czionai kunigai nekurių tautų butų atskirti nuo augsztesnių bažnytinių urėdų, kada jie savo privalumus gal deszintis kartų geriaus už kitus atlikti galėtų. Tokiame pat padėjime priesz keliolika metų buvo ir vokiecziai—katalikai. Bet eidami iszvien, iszskovojo del savės kelis savo tautos vyskupas ir arcivyskupas, kaipo ir vieszja pripažinimą savo tiesų visokiose tautiszkose organizacijose. Sziađien jau niekam nė ant mislies neateina kame nors Amerikos vokieczius užkabinti arba jiems kokias kliutis statyti. Be abejonės i lenkai apturės tas pacias tiesas, jeigu tikai iszvien, iszmingingai ir su kantrybe ant to darbuosis. Paprastinai lenkai, kada jiems svarbiam kokiame reikale eina apie didesnį jų reprezentaciją, priskaito i lietuvius prie savo tautos ir juos kvieczia, idant drauge stotų i kovą, arba nors materijaliszškai suszelptų. Tada labai meiliai mus vadina: „Bracia Litvini“. Nežinau da-

bar, ar komitetas jų prieszkongresinis isziuntė atsizszaukimus ir užkvietimą nors i didesnius lietuviszkas apygardas, idant drauge imtų dalyvumą ant ateinanczių „kongreso“: nes nė lenkiszkuose, nė lietuviszkuose laikraszcziuose nieko apie tai ligsziol nepatėmijau. Tiktai viena „Saulė“, minėdama apie lenkiszką kongresą, ragino lietuviszks kunigus, idant jie pasirupintu apie suszaukimą savo „lietuviszko kongreso“, ant kurio butų nutarta darbuotis del gavimo i Ameriką nors vieno lietuviszko vyskupo (!?). Kad tas yra labai geistimo ir visi neatbutinu daiktu del mūsų dvasiszkos, naudos apie tai nėra mažiausios abejonės. Teisybė, padėjimas tokio vyskupo, ypacz isz pradžių, butų labai sunkus ir nesmagus del suprantamų visiems priežasczių. Bet toksai žmogus pilnas energijos, tikro patrijotizmo ir pasiszventimo, kuriam butų pavesta surėdymas visų lietuviszkų parapijų Amerikoje, nekludydamas tiesų vietinių dijecezaliszkų valdžių, — galėtų ant visados įvesti tvarką tarp visų lietuvių, isznaikinti intrigas tarpe lietuviszkų kunigų, per asztrius kasmetinius egzaminus priversti juos prie gilesnio mokslo ir geresnio supratimo dvasios įstatų Bažnyczios szv.; iszkrikusius visus suutraukti i vieną drutą organizaciją, idant viens kitam ranką padavę visi eitu tuo patim keliu ir savo aveles vestų i tikrą laimę su karsztu pasiszventimu ir visiszku savės iszszadėjimu. Kad mums tuose dalykuose daug, labai daug stokuoja, to slėpti nereikia. Ant galo kitaip ir buti negali. Sunku reikalauti, kad tarp daugumo mūsų kunigų, susirinkusių isz visokių dijecezių, isz visokių krasztų, isz visokių seminarijų, su mažesniu arba didesniu mokslo, gabumu ir iszsilavinimu, gyvenanczių yvairiose aplinkybėse, butų visur vienybė. Be abejonės visi troksztza gero del savo brolių ir del visos Bažnyczios katalikiszkos, vieni iszelpiami sunkioj savo procių, malone Dievo; vienok tankiai visokios pagundos, visoki persekiojimai ir prispaudimai teip denervuoja, teip suerzina žmogų, kad netenka kantrybės ir sunku jam užsilaikyti ant to kelio visiszko pasiszventimo, be paveizdos ir gero paraginimo isz virszaus. O vėl kas to nežino, kokį suraminimą ir viltį i drutybę priduoda persekiojam ir dejuojancziams kunigui po sunkinybe savo nasztos keli žodziai isz burnos jo tikro (Pabaiga bus sekancziams numerij,

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ŽVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ŽVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ŽVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kasluoja ant metų \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažurtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokit:
 „ŽVAIGZDE“,

Station W. P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

Isz lietuviszku dirvu.

— o —

Newark, N. J. Pas mus szino syk nieko naujo: darbai nelabai gerai eina, tai ir naujienu nedauz. Kita syk, kaip pamislini, tai rodos, kad beveik ir geriau buty, jei darbai neperdaug skubin tus ir zmones neperdaug uzdirbtu, nes prie mazesniu uzdarbiu, rodos ir tarpe mus tautieciu tiek vaidu negirdeti. Zinoma nevisi toki: yra pas mus ir gana doru vyru, bet yra ir tokiu skaitlius, kad tik spėja parsineszt alga, jau ant antros dienos neturi ne cento. Net yra tokiu, kad uzdirba po 15 dol. ant sanvaites, kartais net po \$20, ir tai pataiki nuo subatos vakaro iki panedelio rytui iszmetyti sulyg paskutiniam centui. Ar nepuiku? Ar neverta tokius vadinti didvyriais?

Parapijos reikalai ikiszio, kaip rodos, gana puikiai eina. 13 d. Balandzio turėjo baliu; kaip girdet, turėta gryno pelno beveik 200 dol. Paskiaus, 18 d. Geguzio, teipgi padare susirinkimeli, (koki? Zec.), nuo ko turėjo pelno keleta desetku dol. Dabar jau yra mislijama apie purkimą lioty, bet ta vieta, kur lietuviai norėtu pirkti, t. y. prie parko, neparsiduoda dar, nes numirus savininkui, jo giminės negal jo turtais pasidalinti. Bet lietuviai ant tų lioty vis da laukia,

21 rodos num. „Vienybės“ p. J. Szesztokas praneszė apie mirtį, a. a., Mateuszio Baczkiaus, ir sako: pas velioni centas nelabai suszildavo, tik laime, kad prigulejo prie liet. klubo.

Bet reikia pasakyt, jogiai ir pas patį p. Szesztoką centai dar toli maziaus suszyla; kam reikia ant zmogaus, dar numirusio, kalczias mesti, jei pats esam da iszlaidesniais. Nes dabar ir p. Szesztokas sunkiai serga St. James ligonbutij. Nuo pradzių gydintojai labai abejojo apie jo iszlikimą, bet ir dabar dar nežinia.

Reikia pasakyt, juog p. Szesztokas yra didelis valnamanis, todėl dabar tarp sveikiju eina ginczas: Laikantiesi tikybos lietuviai sako: kol valnamanis sveikas, tai nereikia jam nieko — ne Dievo ne tikėjimo, bet kaip liga prispaudzia, tai tada atsiverczia musų valnamaniai ir szaukiasi kunigo. Bet valnamaniai nori ta uzdengti, nes, girdi, kaip patalpino ji į ligonbutį, tai „sisterės“ nedavė jam ramybės, tai norėdamas nuo jų atsikratyti, gal tą ir padare, o kitaip ne!

Bet kiek girdet, tai jis pats, savo neiszmanymą pažinęs, su noru prie iszpažinies pristoję.

Beje: lietuviszkas kooperatyviszkas sztoras neiszlaikė — turėjo parduot, nes uzdarbis neapmokėjo randos ir dviem darbininkams.

Neseniai macziau „Lietuvoje“ pasiskundimą, juogiai „Žvaigždė“ ir „Saulė“ patalpino straipsnius apie kooperatyvų nusprendimus kas link virszininkystės, kad neprileisti prie to kryziku, nes nebus gerai.

Bet dar tas nebutų buvę teip blogai, nes kryziokai rodos ne labai norėjo virszininkauti, bet tą biznį, kaip pats savo ause nesykį girdėjau, pagadino patys virszininkai valnamaniai su savo palaidais lieziuviais ir niekinymais krikščionybės, o ypatingai katalikiszko tikėjimo. Kaip gi toki biznieriai gal tūrėti kostumieriu? Tur žmonės nuo jų szalintis kaip nuo kokios bjauriausios smarvės, nes jie niekina netik tikybą, bet ir tą žmogų, kuris ją užlaiko! Ir teisingai, su valnamaniais niekas negali draugauti. Jie patys neturėdami doros, nori ir nuo musų ją atimti. Neva jų vadas — Szliupas ketina musų tamsunelius apszviesti, bet iszgelbėk mus Vieszpatie nuo tokios apszvietos. Szliupas su savo mokslu bruka į rankas peilį, kuriuo tamsuneliai galėtų pasipjauti,

Asz nesprenzdriu, bet klausiu: ar reikia mums Szliupo ir jo pasekėju mokslą laikyt už doros mokslą? ir ar reikia ir ar galima draugauti su jo mokininiais? Ne!

Asz sakau, Tėvai, kurie auginate vaikus, o ypacz kurie turite paaugusias dukteris, neisileiskite tokių isztvirkėliu į stubą, nes uzkrės jų seimyną nedorybių nuodais! Ir jus, merginos, saugokitės nuo tokių, nes uzsideję su jais, nutrotinsit garbę. **Victinis.**

Didelis susirinkimas.

Parapijos Sal. V. J. Szirdies, Newark, N. J., atsibus nedelioje, 9 d. Berzelio (June) 2 val. po pietu ant Broome str., num. 31. Susirinkit visi, nes yra labai svarbus reikalas. Nė vienas nesakykite „be manęs atliks“, Iet visi darba stumkim pirmyn, ir bus lengviaus.

Vyriaisybė.

Nuo Redystes.

Visi tie kurie nuo mus reikalavo „Budo iszsimokinimo Anglizszkos kalbos“ ir prisiuntė mums pinigus, teiksims mums parasyti ar apszijima kad mes prisiustume, Anglizszką Žodineli, kuris teipgi lietuviams yra labai naudingas, nes einanczio laikrasztje „Budo iszsimokinimo anglizszkos kalbos,“ mes į atskira knyga nespausime.

Kas ka norit pirkti eikit pas **John Gorman. 229-235 Grand Str. Brooklyn, N. V.**

Minokit „Žvaigždę“

Skaitykit apgarsinimą ant paskutiniuo puslapio.

Daugiau kaip 30 metus iszmgintasi Dr. RICHTERO wisam swietui zinomas

“ANKER” (Inkarinis) PAIN EXPELLER.
 yra geriausia gyduole nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.
 ir wisoku Rheumatiszku skaudejimu.

uz 25c. ir 50c. pas wisus aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIFTUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsa).

— Paleiskit jį... eik šalin!..... – ir atsikreipė į čerkesus su pamokinimu. – Neveskit pas manę tokių žmonių, su kuriais tik laiką veltui turi leisti. Ir teip turiu į valias darbo. Aiszkiai jums sakyta imti tik pažvelgtus..... O čia kas?.....

— Jis nepaprastas – atrėmė viens čerkesas.
— Kaip pradėjo mikset – pridurė antras – jau norėjau jam suskaldyti.

— Galva jo nė graižo neverta – tarė bej.
— Radome pas jį dvidešimts septynis grašius.
— Uhu..... – suniurnėjo bej ir nusišipojo.
— Ir štai ką dar... – tarė čerkesas išimdamas iš kešenius ir paduodamas bejui druką.

Dirstelėjęs į druką Aristarchi–bej su nuosteba čerkeso užklausė:

— Ir tai radote pas jį?
— Teip.
— Hej! – sušuko bej į zaptijus. – Begkit tuoj ir atveskite tą piemenį!

Zaptijai išbėgo, o Aristarchi–bej lakštą padavė reprezentantams tardamas:

— Proklamacija, šaukenti prie tverimo kuopų „cetomis“ vadinamų. Matote, tamistos, procesas čia į aikštę. Turime rankose agentą slapto komiteto.....

— Effendim – atsišaukė hadži Christo.
— Al!..... – tarė bej. – Skubiniės namo. – Sulaikiau, tavę, kaipo liudinįką, kad prie tirinėjimo mandagiai apsieiname. Patyrei tą pats ant savęs, nors viskas susidėjo prieš tavę. Eik–gi sau laimingai... Viešpatyšių reprezentantai pritardami lingavo galvomis ir laukė agento.

Laukė, laukė ir sulaukė sugrįžtant vieną zaptijų, antrą, trečią ir ketvirtą, bet ne agentą. Raportai visų buvo vienoki. Matė jį išeinant iš policijos..... Išėjo ir dingo. Vienas zapti pridurė: Jičškok vėjo laukuose.

— Ruščukas ne laukas, bernas ne vėjas – patėmijo bej.

Patėmijimas buvo teisingas, visi pripažino. Vi stebėjosi, kur jis galėjo dingti, o čia stebuklo jokio ne buvo. Išėjas iš policijos delikventas apie tai tik mąstė, kaip kuogreičiausiai pasislėpti. Turkiškuose miestuose yra daugybės slėpynių. Už kelių žingsnių nuo konako rado jis budedę ir matė bėgiojančius zaptijus. Laukė jis budedę, kol sugrįžo visi išbėgę zaptijai, o tada išlindo iš savo skylės ir kuoramiausiai triukšmingiausiomis gatvėmis nuėjo per miestą. Arčiausiai jam buvo daciiti į bobos Mokros krautuve. Apsidairė jisai ir inėjo.

— Tai aš, močiut!... – tarė į senę.
— Sveikas sunuk – atsakė.

— Čerkesai manę sugavo ir parvedė, bet pabėgau nuo jų.
— Dekui Dievui. Pavogei nuo jų savo galvą. Ar girdėjai kas čia darosi?

— Truputį..... žinau apie tukstantį grašių už Stojaną, kurs vieną turką užsmaugė kitą užšovė.

Kalbejo tai lyg su užvidejimu.
— Aš dar nė vieno nepasmaugiau.....
— Uhu– tarė senė. – Vienam pasitaiko teip, kitam kitaip. Tas vienog nieko. Reikia tavę dabar tik paslėpt.....

— Ar jau jie žino apie manę?
— Verčia dabar jie visą miestą. Jeigu tavę suimtų ir dasi-

notų, kad kelis mėnesius kas žin kur vaikščiojė, neišsuktum nuo jų. Turi slėptis nuo jų akių. Sugrįžsi paskui.

— Pasišlept lengva, kad tik daugiaučiau iki šulnio.
— Petro nėra namie, sugrįžt tik už poros dienų.
— O ką aš per tas dvi dienas veiksiu? – užklausė vaikas.
— Pirmiausiai pasislėpsi ten už maišų. Aš nuciū ant piet, o atėjus tavę išvesiu.

Ant pietų boba Mokra netruko nė valandos. Sugrįžo su pundeliu rankose, kurį padavus Nikolai tarė:

— Persirengk šitais drabužiais ir eik namo.
Pundelij jis rado moteriškus drabužius. Nors dyvinai jam tas išrode, bet tuoj persirengė ir atėjo prie bobos, kuri aprišo jo galvą.

Ant gatvės nieks jo neuzkabino. Tarpdurije bobos Mokros namų rado stovinčią Oną.

— Eikš – tarė ji.
— Nuvedus į kambarį pašnabzdoms jam tarė:
— Pasėdėk čia pakol išleisiu Ilenką... ji čionai.
— Ilenką? – sušuko.
— Teip.
— O kam....., jug ji neišduos.....
— Kas žin?...
— O ne. Nuvesk manę pas ją, žiurėsiu, ar pažįs.....
Ona nusivedė vaikina į savo kambarį.

Ilenka sėdėjo ant kanapos. Nenusistebėjo pamačius įeinant svetimą moteriškę, bet jai nesmagu buvo; norėjo pasiskųsti Onai apie savo nesmagumą po sugrįžimo iš kalėjimo jos tėvo. Nuisilinko į kambarį ir tyliai sėdėjo. Atėjusi moteriškė atsisėdo ant kito galo kanapos ir visos trys tylėjo.

Pagaliaus atsišaukė Ona:
— Ar jau pabaigė, Ilenka, siuvinėt skarelę? – užklausė.
— Dar tik pradėjau – atsakė.
— Aš pradėjau perdele.
— Prie kurių langų?
— In musafirlyką.
— Ir aš mislijau apie perdele, bet.....
— O aš mislijau apie vyzus – atsišaukė nepažįstama.

Išgirdus tą balsą Ilenką lyg kruptelėjo. Pažiūrėjo į nepažįstamą ir nežinojo ką daryti. Vela dirstelėjo, paskui atkūpė akis į Oną, kuri užsiėmė burną, kad susilaikyt nuo juokų. Dar labjau nusistebėjo ir susimaišė, kada pamatė, kad nepažįstamos viršutinė lupa prielėgta tik–ką prasikalusiais useliais.

— O aš mislijau... – pradėjo nepažįstama.
— Ah!... – suriko Ilenka ir nė nesijuto, kaip prisiartino prie nepažįstamos.

— Aš..... – prakalbejo.
— Tu... tu... – pertraukė Ilenka. – tu... Nikola.
Nikola pradėjo rišti no galvos skari, bet Ilenka nė davė jam nusirišti. Paėmė ji už rankų ir žiūrėjo į akis. Žiūrėjo nudžiugus, o akis jos buvo pilnos ašarų.

— Tu..... tu..... – kartojo.
— Aš mislijau apie tavę! – tarė Nikola.
— O aš apie tavę, tai mislij, ne! – atkirto. – Al!..... Nikkla, kaip gerai, kad tu dabar sugrįžai!..... Teip man dabar sunku..... ah.....

Moteriški Nikolos drabužiai padaršino merginą. Ji laikė jį už rankų ir su ašaromis akyse džiaugsmingai žiūrėjo jam į akis. Vaikinas nežinojo kas jam darosi. Užkaito ir nė lupų negalėjo atverti. Štai ta Ilenka, duklė hadži Christo, didžturte, apie kurią jis tik svajoti tegalėjo, stovi prie jo ir teip neoširdžiai jam skundžiasi. Staiga užėjo jam ant mislių:

— Ko–gi ji skundžiasi, kad aš sugrįžau?... – ir tuoj savo misli įšreiškė:
— Nesijaudink... Sugrįžau jug... Dekui Dievui ištrukau

š čerkesų nagų. Nuvedė manę į mizlišą, kur mačiau ir hadži Christą...

— Matei?... – užklausė neramiai.
— Mačiau... sėdėjo šalia Aristarchi–bejaus.
— Ar matė jis tavę?
— Matė, bet nepažino
— Ah!... – atsiduso. – Nepažino, teip kaip ir aš tavęs nepažinau! Vargas tau but, kad jis but pažinęs... Nebuk čia. Vaziuok tuoj į Rumuniją. Bet palauk truputį, aš tik parbėgsiu namo ir atnešiu tau savo dukatus ir brilijančius, kad turėtum ant kelio... Tuoj sugrįžsiu...

Tai sakidama atsitraukė nuo Nikola.

— Sulaikė dar truputį ją Ona, kuri buvo liudinjku suėjimo Nikolos su Ilenka. Matė karštą jų meilę ir savo širdį atjautė. Džiaugėsi žiurdama į juosius.

— Neik dar... – paprašė Ilenkos.
— Tuoj sugrįžsiu – atsakė ta.
— Palauk...
— Kodėl?
— Na... teip...

Negalėjo atsakyti dėlko nenori dar išleisti Ilenkos. Matė prieš savę regyklę, į kurią norėjo žiūrėti ir žiūrėti:

-- Jį kuogreičiausiai reikia išsiųsti į Rumuniją – tarė Ilenka, akimis rodydama į Nikola.

— Tuoj sugrįžs Petras ir išleis abudu.
— O pakol sugrįžs?...
— Nebijok. Kur anas sėdi, pasėdės ir jis.
— Kokis anas? – užklausė Nikola.
— Stojanas.
— Stojanas? – sušuko.

— Sss – atsišaukė Ona pakeldama pirštą prie burnos.

Atsiminė, kad reikia sergėtis tarnų. Dirstelėjo per duris, paklausė ir sugrįžus atidarė duris šepos.

— Ilenka – persergėjo Ona – nesakyk niekam.
— Anka... – atsakė ta. – Jug žinai... Boba Mokra mate...

Kad tik vieta būtų nepavojinga.

— Šepoj nieks neras.
— Tėvas!... – pratarė.
— Kas? – užklausė Ona.
— Mano tėvas žino apie šepą.
— Tai kas? Ar-gi jis išduotų?...
— O Dieve!... – sušuko mergina. – Tikras tėvas!... Dievo valia!... Ne! tėvas neišduos... nel.....
— Jug nežino... – ramino ją Ona.
— Kad ir žinotų, tai neišduos!.....

XVI.

Nikola laimingai įsikraustė per šepą į kambarėlį, kuriame sėdėjo Stojanas. Šiam paskutiniam Ona pirmiaus pranešė apie pribuvimą Nikolos, bijodamasi, kad netektas jų susitikimas neiššauktų per daug garsų pasisveikinimų ir nedacytų iki tarnų ausų. Stojanas meiliai pasveikino vaikina.

— Dobre došel. Teip pat ir aš su moteriškais drabužiais dasigavau čia. Tiktai aš neišrodžiau ant moteries: tu tai jau tikra žena.
— Teip perėjau visa miestą – atsakė Nikola.
— O aš tik per sodą... nuo aviečių krumo.
— Ir pradėjo vienas kitam pasakoti atsitikimus savo kelionės, kurią atliko viens Viddyno pusej, o kitas Varnos. Buvo tai išdavimas skaitliaus darbavimosi link pabudinimo žmonių iš letargiško miego, tęsiančiosi penkis šimtmečius. Jaunikaičiai pasakojo žmonėms apie „četas“, apie ginklus ir liuosybę, žmonės klausė, pritarė, šen ten gabesni suprato žodžius ir prisisavino idėją, šen ten užsimezgė tautiška organizacija. Vaisius-gi viso jų darbavimosi rodė atsitikimas Groždano grintelėj. Atsitikimą tą Stojanas apsakė plačiai.

— Ir ką dabar mislyti – atsiduso. – Groždanas manę klausė, suprato ir..... pačią išstatė ant gėdos. Ar neberieme mes žimiais į sieną?....

— Vienog užsmaugiai niekšą.
— Užsmaugt jį turejo Groždanas. Kol Groždanai nesupras turkų prispaudimu, nieko gero negalime tikėtis.

Atsiduso.

— Ar jie supras, jeigu jiems niekas to neaiškins? – atsakė Nikola. – O kas turi aiškinti? Ka? Ar jau turime viską mesti?.....

— Mesti..... ne. Pasiėmiau naštą ir jau turime ją nešti iki galo. Supratau savo prideristes geriausiai, kad miliazimui tryniau krutinę keliais, o rankomis spaudžiau gerklę. Jo kraukimas užė mano ausyse nei Bulgarijos trijūmpas. Užmiršau savę ir viską.

— Man – atsiduso Nikola – nieko panašaus neatsitiko. Perėjau Dobrudžę, buvau Tulcoj, Babadage, Varnoj, Šumploj, vaikščiojau po kaimus; nieks manęs nė neužkabino. Tiktai jau grįžtant prisikabino čerkesai, atėmė pinigus ir paskutinę proklamaciją, ir su virve, nei šunį nuvedė į mizlišą, kur šalia Aristarchi–bejo sėdėjo hadži Christas.

— Hadži Christo mezlišu? – nusistebejo Stojanas.

— Stebiesi tu?

— Jis buvo aspe (kalinį).

— Už ką?

— Už tai, kad manęs neišdavė.

— Ir jis ant tiek įsidarasino?

— Butų išdavęs, kad ne Ilenka.

— Ilenka..... o Ilenka..... – šaukė Nikola. – Tai mergina!..

Kad ji pasirodytų; žinai, ant kaimo ir liepty sodiečiams rinktis į četas, nežinau, ar rastusi nors viens, kurs jos neklausytų.

— Te..... – paabejojo Stojanas.

— Asz pagal savę sprendžiu. Jug aš sodietis.

— Išsilavinęs. Ba, kad visi teip išsilavintų!.....

Tokios kalbos tęsėsi kambarėlyj, kartais tik pertraukiamos Onos, kuri atnešdavo valgį ir žinias. Pasiėkavojant jai Stojanas dasižinojo, dėlko hadži Christo sėdėjo šalia Aristarchi–bejo tyrinėjimo komisijoj, o ne mizlišė, kaip pranešė Nikola.

— Buvo apskustu ir sėdėjo aspe; dabar yra liudinjku ir sėdi komisijoj. Išdavė jįs sueigą sode.

— Sueigą sode? kokį..... – sušuko Nikola.

— Jei bent tą, kada namušeši torelkutę – tarė Stojanas ir klausė Onos: Na, ir daugiau?

— Prasitarė ir apie sueigą jo namuose.

— Ah..... – sušuko Stojanas.

— Bet nežino, kas ant jos buvo – dabaigė mergina.

— Ha..... – vis-gi dasižinos ir jeigu išduos, bus bloga.

— Neišduos – atkirto Nikola.

— Ką tu žinai?

— Ilenka sakė.

— Benė tai nuo jos priguli?

— Nuo jos – atsakė Ona – tik ji žino vardus susirinkusių. Buvo jau namuose hadži Christo iš tos priežasties didelis liarmas. Motina ją muše, tąsė už plaukų.

— Pegedė!..... – sušuko Nikola iratsikreipė į Stojaną: – Mat, netik Groždanas nepažįstą gėdos. Hadži Chisto daugiau už manę išsilavinęs, o kad ne Ilenka..... Ar aš ne galėčiau pasimatit su Ilenka? paklausė Onos.

— Ne šiandien. Ji ateis dar čia šiandien, bet šnekėt su ja jau per vėlu.

— Tik vieną žodį jai pasakyčiau.....

— Ji ateis.

— Bet..... – pradėjo Nikola zvalgydamasis į savo drabužius, – kad galėčiau gauti savo drapanas; palikau jas krautuvej.

— Tegul pareis maika.....

(Toliaus bus).

PIRMUTINIS BALIUS.

KOMEDIJA I AKTE. RĄSĖ PRYZBYLSKI.

(Taša.)

KALAUCKIENĖ.

Kur kiekviena moteriškė yra išstatyta ant begėdiškų žvelgimų vyrų, prieš kurių akis niekas pasislepti negali!...

SULEVIČIUTĖ.

Kur šėtonas ima gausiausias vaisius iš jaunų nepatyrusių dušelių, kurias į prapultį veda negeros motinos!.....

PAULINA.

Negeros motinos?.... Ką jus dabar šneka..... Aš esu negerą motiną delto, kad savo dukterį vedu ant baliaus?..... Rožė turi aštuonioliką metų.....

DARATA (pertraukia.)

Perprašau dedienės, eina devynioliktus, nereikia jai metus mažinti.....

KALAUCKIENĖ.

Teip..... turi devynioliką, ne aštuonioliką..... Nereikia jai metus mažinti..... kad kitoms pridėti – kaip tai darote su mano Darata.....

SULEVIČIUTĖ.

Tuštybė, svietiška tuštybė – mergaitę viešai rodyti.....

KALAUCKIENĖ.

Aš mano Daratos nerodžiau niekados viešai.....

DARATA.

Nors nedikai nekartą manę kalbino.....

SULEVIČIUTĖ.

Paulina! Sunkiai prieš Dievą atsakysil... Vėdi mergaitę ant pagundų šio svieto... traukti ją iš namų..... nuo naminių užsiėmimų..... nuo darbo..... įleisti į ją teip anksti tą pagėdima, nora pasilinksminimų..... Motina to daryti ne privalo!.....

PAULINA.

Oi Dieve mano!..... aš per jus apsigisiu.....

SULEVIČIUTĖ.

Bet aš žinau kas jums rupi!..... Norėtumite ją kuogreičiausiai už vyro išleisti – ir delto vedate ją ant turgaus!.....

DARATA.

Lyg tai be vyro apsieiti negalima!..... Dieve brangus!..... Vyras!..... lyg tai kažin kas!..... Aš kad bučiau norėjus, bučiau galėjęs dvidešimtį sykių ištekėti..... bet nenorėjau!.....

KALAUCKIENĖ.

Teip. Nenorėjo.

KATRĖ (įbėga iš kairės puses).

Ponia, frizjerka baigia panelę šukuoti.. ir laukia ponios!..... (išbėga).

VISOS.

Frizjerka!.....

KALAUCKIENĖ (eina pas Sulevičiūtę ir šneka tyliai).

Sesele..... Čia kažin kas negerai..... Iš kur jie paėmė tiek pinigų..... Tai baisūs daiktai..... (balsiai). Fiu, iuu!..... kaip pučiasi!..... Matai Darata, mes vostik galime nusipirkti mėsos pietums..... o brangi švo gerė atiduoda paskutinį skatiką frizjieriams.....
PAULINA (nekantriai).

Bet tas nedaug kaštuoja..... Ant galo kas jums darbo..... duokit man šventą pakajų.....

DARATA.

Kad teip, tai padėsime dėdieni apsirėngti, (eina prie Paulinos), o priegtam turime pamatyti, kaip Rožė apsikaišiusi.....

SULEVIČIUTĖ.

Turbūt dekoltuota!..... Prisiekiu ant evangelijos šv. Lukošiaus – kad dekoltuota!.. Eime!.....

PAULINA (į savę).

Ach..... vargšė Rožė..... gaus dabar iki kaklui..... (visos eina paskui Pauliną, kuri nori įsą pirmą įleisti į kambarį), (balsiai). Prašau!

KALAUCKIENĖ (saldžiai).

O ne..... mės už pakalio..... Didele ponija – pirmučiausiai!.....

SULEVIČIUTĖ (teippat).

Pirma..... pirmą.....

PAULINA (įpikusi).

A!..... darykite, ką norite, (išeina).

PENKTA SCENA.

VOZINSKAS (dairosi atsargiai iš šalinų durų, įeina nedaršiai, beveik pagal pačią sieną, gėdydamasis frako).

Išėjo!..... Neturėjau drąsybės pasirodyti joms..... Galva man sukasi..... Man rodosi, lyg bučiau girtas..... Tas frakas atima man visą drąsumą..... (žiuri į savę)..... kaip aš suliesėjau..... per tuos dvidešimt metų (girdėt baladėjimas). Kažin kas baldo..... (stojasi už stalo, lyg norėdamas pasislepti) kas ten? prašau inciti, durys atdaros.

ŠEŠTA SCENA.

VOZINSKAS – ANTANAS.

VOZINSKAS.

A – tai tu, Antanai.....

ANTANAS.

Labą vakarą tamistai.....

VOZINSKAS.

Sėsk, Antanai, na sėskis.....

ANTANAS (matydamas Vozinską prie stalo). Kaip matau, tamista dirbi – gal tamistai padėt? – diktuoti?...

VOZINSKAS.

Ačiu (lyg pasididžiudamas). Šiandie einu ant baliaus!.....

ANTANAS (su gailėsčiu).

O teip, žinau, žinau – atėjau tamistoms linkėti gero pasilinksmimo.

VOZINSKAS.

Kaip tai linkėti? Jukgi ir tu eini su mumis. (Išeina iš užstalo). Kas tai, nematau frako ir balto kaklarišio?

ANTANAS.

Aš n'einu. Dabar fermaniau projekta.. galvą skauda.....

VOZINSKAS.

Ką?.. galvą tau skauda?..... Gėdykis.. galvą jam skauda!.....

ANTANAS.

Ant galo pasakysiu tamistai teisybę, kad aš balių nemegstu – kė aš ten esiu?.....

VOZINSKAS.

Kaip tai ko?..... kad pasilinksminti, kad su* mumis perleisti keletą linksmų valandų.... Dabar karnavalas, geriausias laikas pramogėliams..... (lyg norėdamas jį paskatinti, vaikščioja po sceną drąsiai). Reikia laiks iš laiko pasilinksminti..... kitaip žmogus suplektum..... Pamatysi didelį svieta, garsius vyrus, gražias moteriškes..... gal į kokią įsimylėsi..... Pašoksi..... Aš irgi šoksiu..... Pamatysi, kaip kojomis trepinėsiu..... Kad balius – tai balius!..... (į šalį) Oi tas balius!.....

ANTANAS.

Aš nemoku linksmintis!.....

VOZINSKAS.

Tai negerai, tai labai negerai..... Turi linksmintis, kol dar esi jaunas..... Paskiau gaila tau bus perleistas jaunystės liudnai, suniurusiai, be šviesesnių valandų..... be saldžių atminimų.....

ANTANAS.

Lyg tamista butum kada linksminėsis.....

VOZINSKAS (vaikščiodamas).

Aš? (po valandai) aš tai kas kitas. Nuo jauniausių dienų turėjau sunkiai dirbti ant kąsnelio duonos. Neturėjau liuosos valandėlės, o tės, kurios man likdavosi nuo mokslo ir darbo, velijau pašvęsti miegui. Matai niekados neturėjau laimės prie nieko. Dirbau visados už du, kartais už tris, o uždirbdavau visados tik tiek, kad tik vienam užtekdavo. O žinai delko? Buvau visados glaudus, kuklus, nedaršus, galvos augštai nekėliau, žmonių alkunėmis nestumdžiau, netiesiau begėdiškai rankos prie stipendijų geresnių lekčių, vietų ir sinekurų, nesikloniojau – nešaukiau: tas man pagal tiesą priguli!..... „Sėdėk kampe ras – tavę!... Ba! sėdėjau tyliai kampe – bet niekas manęs neįieškojo, niekas nerado.... Aplenkėdavo manę su ironiška nusišposėjimu, su pasityčiojimu, šnabzdėdami patyliai: Kas tai do kvailas žmogus, dirba kaip jautis ir ir nieko neprašo!..... Už tai sunykau, susinervavau, pasidariau sudziuvusia mumijs..... Kurį atgaivina tiktai tikra meilė pačios ir dukters!..... Saugokis, saugokis, Antanai, tokio silpnumo valios ir drąsybės – nusipurtik, kelk galvą augštin! drąsiai tiesk rankas prie šviesos, tegul tavijė atsibunda fantazija, trokšk gyvenimo, nes kitaip sunykai, kaip aš!..... (po valandos). Na, eik apsilvilk frakų – ir eik su mumis.

(Toliaus bus).

Budas iszsimokinimo anglizskos kalbos.

	(Tasa).		
Rasosi	Tariasi	Relszka	
King	kejdnes	Geradejiste	
Kingdom	kingdom	karalius	
Kiss	kiss	karalyste	
Kitchen	kitezen	bueziuoti	
Knee	nij	kuknia	
Knee	nijl	kojos kialis	
Knife	najf	priklaupiti	
Knook	nak	peilis	
Knof	nat	belsti	
Kuow	neo	mazgas	
Knovledge	naledz	zinoi	
Laborer	le'or r	zintunas	
Lad	leed	clabin nkas	
Ladde	le'lder	n azas vaikas	
Lading	leding	kopeczios	
Lady	lejdi	krant'e	
Lake	lejk	ponia	
Lamb	lemb	ezeras	
Lam	lejm	jeras	
Lamp	lemp	raiskas	
		lempa	
	(Toliau bus).		

LIETUVISZKAS SASIUNAS

J. J. Zimantai.

Užpraszan visus brolius lietuvius pas mus atsilankyti. Mes laukome gerą atlygį, gardžią ar ielk elę, visoki vy ną ir kitus gerymus, tojgi ir gerų cig arų pas mus galima gauti, o jau apie užkandžius, tai ner ką lė kalvėti — visada szvieži, o pietus du dam tik už 10 cen. o zupę visados dykai prie stiklo alus. Užei kit ir persitikrinkit, jog tai labai gera užei gidel kožno vieno pas

J. ir J. Zymantus.

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina progala

Vaikams prie mizzių sukniuos i-z go'ntisio kaszm ro su puok m pammuzalu už

\$3.50

Kuuzis 75c, \$1.00, \$1.75.
 PLO SZUMAI \$16.00 ir dau-
 ginus. Kanigizskos sukniuos
 \$12.00 ir au szezias. Gera
 visi cile d'apanų \$18.00 ir
 aug'ezziat. Paltos extra \$20.00
 i g'ozziat.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St. New York.

Ant. Grochowskis,

Vienatinė Katalikiszka
LAIVAKORCZIU AGENTURA.

del Brooklyno ir Long Island,
 90 GRAND STREET,
 netoli Grand ir Houston St. Fero,
 Brooklyn, N. Y.

Laivakortės geriausių kompanijų už kompa-
 niezų prekę. Siunčia pinigūs į Europą per
 randavą banką. Visoki persiuntimai daėna
 greitai ir teisingai.

AGENTURA GARSINGU GIDUOLIU
 DR. PETRO GOMOZO IR ALIEJUS.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuvisz-
 kai-Anglizskas Žodynėlis, su-
 dėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusai-
 czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del letuvių
 knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji
 lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba
 „Žvaigždės“ spaustuveje.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- T. Rauliczkiš
22 Broad str., Hazleton, Pa.
- Stanislovas Poteliunas.
Plymouth, Pa.
- Povylas Gaizauckas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.
- Juozas Kasiulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.
- P. Mikalauckas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.
- Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apiefinkej.
- M. Szvernickas,
146 Roebing Str., Brooklyn, N. Y.
- M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miskunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,
312 Water Str., Brooklyn, N. Y.

KELIAUJANTIS AGENTAS
 Andrius Mikalauskas,
25 W. 2nd Str., South Boston, Mass.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKIZSKOS MAUDYNĖS.
 Viska užlankoma ez. stal. Atskhrus kambariat
 dēt vyru ir moteru. Atidra nuo 8.00 ryto iki vakaro.
 72 Seigel Street.
 Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavineja visokias masas, kaipō tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena,
deszras ir teip visokias impartavo-
tas ir czionaitines masas.
 92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saule“

Vienatinė du-kart nedelinė gazieta iszeinanti
 Amerike utarnyke ir petnyczioje, kasztuoja.
 ant meto \$2.50, į uzmarę \$3.50.
 Kas užmokės \$3.00 tai apilaišys „S.“ ir „L. V.“
 In uzmarę „Saule“ ir „Linksmā V.“ \$4.50.
 Adresavokite:
 D. T. BOCZKAUSKAS,
 520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgersimu savo tautieciams jog mano
 Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptie-
 koj 335 Grand Str., randa-i vi-
 soki vaistai ir žolės vartojamos
 kaipō gydymas Europoje, tra-
 janka ir t. t. Teijogi labai
 pigiai galima gauti specializ-

kas liekarstas nuo visokių ligų kaip tai: nuo
 užsiszaldimo, plauzių užsilegimo, sunkaus
 kosulio, džiovos; teipgi nuo romantizmo, kau-
 lų laužimo, kojų traukimo, galvos skaudėji-
 mo, neuralgijos, visokių puezku. Vaistai nuo
 pilvo skaudėjimo, daduodanti gardumą prie
 valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai
 yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausių
 Europos ir Amerikos Daktarų receptus ir jau
 daugybė lygonių jais iszsigydė, labai mažai
 iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus
 asz siunčiaū pareikalaujusiems per pueztą ne-
 ba expresų į vi-ą Ameriką. Reikale pamszy-
 kite pas mane laiszką o asz rodą suteiksiū
 jums dovani.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki sku-
 riniai ir elektriszki BANDAŽAI už žemiausių
 prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS
335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.
 tarpo Marcy ave. ir Havemayr Str.
 Telephonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,

LIETUVISZKAS DAKTARAS,

124 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyriškų ir moteriškų ligų. Mokinys universitete New York; praktiko ligonbūsenose Wiedniuje, Berlyne, karaliskoje mokykloje Londone, buvo pėrdėtinu mokslo Lebauon, Bellevue, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimų vidurių, galvos, nepomietų, apalpinų, skaudulius, žaidas, tūmą, moter sakas ligas ir nevaisingumą. Gydimui nerviškų ligų reikia naudoti elektrinius prietaisus.

VISOKIAS LIGAS

iszgydysiu į keles dienas, kaip tai leas pilvo, uždegimą žarnų, 1-zdliuvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajiegy ir t. t. Iszgydyma užtikrina kiekviename atsitūklime. Chroniškas ligas gydan pascukmingai, ir slepemas ligas užtikrai slaptų bėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.

Offiso valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
{ nuo 5 po piet iki 8 vak.

Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
{ nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL

Užpraszdami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai paraszk kiek turi metų, kiek sveri ir aprasz savo ligų, o asz prisiųsiu gyduoles kurioms iszgydytis.

CAECILIA HALL,

GEO. SCMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko vi-okiųs gėrymus, kaip tai:

• VYNA, SZNAPSA IR ALU. •

No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, vesėlijų ir teip visų-okių susirinkimų. Czion Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero draugystės laiko czion savo susirinkimus.

„KATALIKAS“

Lietuviszkas Sanvairinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoa ant metų \$1.50.

Norinti uzsisazyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS

„DIRVA“

Išcina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo 100-160 puslapių ir daugiaus. Kasztuoja \$2.00, (8 markės, 10 frankų) ant metų.

Dirvos siekiu yra per išleidimą moksliskų knygelių pakelti mūsų literaturą. Autoriai rankvedžių įvairių mokslo šakų DIRVOS išleistuvėje ras pagėidaujamus išleistojus, kurie jų veikalus gražioje ir pritinkančioje formoje paduos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių paziūrų tautiečiai pripazino DIRVĄ už prakiliausių laikraščių, atnešantį garbę mūsų literaturai.

Kožnas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti savo namą DIRVOS knygelemis.

Norinti gauti DIRVOS numerį ant paziuros turi prisiųsti 50 centų; už dyką siųsti savo knygas ant paziuros DIRVOS redakcija negali, nes jų išleidimas brangiai kasztuoja.

Patrijotiškos draugystės arba kuopos, imdamos po kelis arba kelioliką egzempliorių, gaus DIRVĄ daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigus ar rankraščius, reikia padėti tokį antrašą:

REV. A. M. MILUKAS, Shenandoah, Pa.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.

Iszdi rėjėni
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specialiskai darome
szilkininius ir
auksinius ISZ-SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiunsiame prabas ir tavėru prekes, teipogi ir didelę ilustravota katalogą prisiųsiame už yka. Raszky ant adreso:

Benziger Brothers,

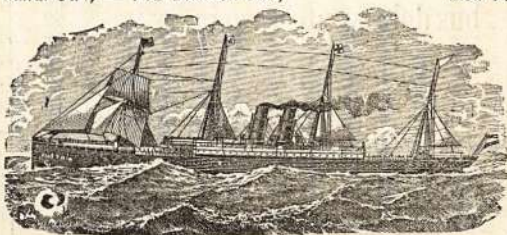
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KÖBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Szifkortes ant visų greiciausių laivų už pigiausių prekę. Esu nūtvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterlamo. Siuncziamė pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Mūsų kantoroje galitė susisznėkti lietuviszkai ir lenkiszka. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožnu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelijų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir izsimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DROKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukoriszkus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Isduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baznytinius daiktus kaip tai: amotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausiai, o parduoda ko pigiausiai.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliono**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriucs pardavineja daug pigiau kaip kiti. Uzczedyk pinigis ir su drutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliona,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokiū
ant kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL

Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SIAPTYBE.

Skaityk szita su atyda; gal szita ar kita sanvaite reikalausi mano pagalbos. Per daugelį metų asz užsiemiau gydymu vien tik vyriszku ligų, nezaurint isz kokios priezasties kilusiu kaipo ta: Silpnumą lytiszku daliu, ligas paeinancias per iszdykina jaunysteje, negerus sapnus, užsikretimus, tiningą ingstu, baltus t-kejimius, užnuodijimą kraujo (pradžioj arba įsisenėjus), iszbėrimą szaszais ant lytiszku daliu, skausmingus szlapinimus, sutinimus, sulaikymą szlapumų, aypphilis, puslės ligas, ir kitokius prietikus kaipo netikimą prie apsiavedimo, plautį, užpavietriklmą ir t. t. Visi kutrie nestboja sunkios ligos arba yra pripažinti už neiszgydomus per kitus daktarus, užpraszau atsilaankyti pas mane. Asz iszgydau kada kiti negali. Netrotyk laiko su patentuotomis gyduolėmis ir nesuprantanciais aptiekioriais. Mano ofiso praktika yra didžiausia New Yorke. Ne bijok, ateik, o busi iszgydytas per Seną Daktarą Bryan.

Pasarga. Vyras siekiantis iszgydymą slapungos ligos ne tur mėginti. Užozedyk pinigis laiką ir skuusmus gydydamasis mano budu. Asz tik vyrus gydau. Perziurėjimas uzdyka. Aiszkliai yra matoma, jog asz galiu geriau gydyti kaip familiju daktarai, katrie mėgina gydyti kiekvieną ligą. Netrukdyk laiko mėginimais. Asz greitai gydau už pigę mokesť.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave., New York City.

Rodas davineja uždyka. Vidutinė mokesťis syklu su gyduolėms. Iszktrpk szita ir paduok serganciam draugul. Ofisas atdaras kasdien iki 8, nedėlioj tik popiet.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuvijs.

- Basanavicius Dr. J. Medega** Musu tautiskai vaistnikystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizkai** Trakizkos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123..... 60
- Lietuvizkos** pasakos pusl. 192 pasakų 200..... 1,50
- Bernatavicius.** Pajauta Lizdeikos dukte, arba Lietuva XIV simt. metije. Istorizka apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155..... 60
- Kun. A. Burbos** Prozaizski rasztai. Lėlai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156..... 80
- Dzukizkos** dainos Traku paviete užrašytos..... 75
- Kristijonas** Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna..... 20
- Ir Jonas** Lietuvizki dainiai pradžioje XIX szimtmeezio. Klasiszka tautizkas periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Medega** Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu, Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė..... 1,00
- Milukas** kun. A. Rankvedis Senovizkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. .50
- Rankvedis** Senovizkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė..... 40
- Lietuvizkas** Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizkų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė..... 50
- Neris P.** Populiarizkas rankvedis. Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė..... 75
- Radzeviciute** M. Anima Vilis. Apysaka. Lietuvizkai vertė Jona Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė..... 75
- Sienkievicius** H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178..... 80
- Tvanas.** Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuvizkoje kalb. I, 00
- Duonos** jieszkotojai. Lietuvizkai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82..... 25
- Cehmidt.** Valdimeras apysaka.

- Lietuvizkai iszguldė kun. A. Milakas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė..... 25
- Pabriža** kun. A. Botanika, arba tautisius augiminius. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valanczanskas** vysk. M. Zemaičių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du** broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskolais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12..... 3
- Kaukinimas** Katalikų Lietuvoje abeloini ir Kražiuose. Dėl Lietuvizko teatro. Paraszė Akmeinis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė..... 20
- Padejimas** Lietuvizki tautos Rusų vioszpatystėje. Rusizskoji kalboj prekė..... 1,00
- Stacijos** arba Kryžiaus kelias parangta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė..... 10
- Antanas.** Apysaka B. Pruso. Isz lenkizko vertė Selimas ir K. Moygo ir kun. Pabrėzos laiszkaipai su S. Daukantų. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė..... 15
- Paskutinės** Miszios. Isz lenkizsko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė..... 20
- Lietuvizkos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė..... 50
- Kun. A. Totorius.** Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė..... 60
- Ant** geresnės popieros..... 75
- Lietuvizkas** Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Albumo** II ir III laidaprek. 1,00
- Abdarytas** kasztuoja 1,25
- Kun. Burbos.** Prozaizski rasztai Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurusaitis.** Lietuvizkai anglizskas žodinelis 75c.
- Anglizskai** lietuvizskas žodinelis kasztuoja 50c.
- Trumpi** atsukimai ant užmetinėjų prie-z Religija 20c.
- Dogmatas** apie Pragara 15c.
- Pašapezint** Gyvojo Ražancziaus 25c.
- Juokų** kngėtė kasztuoja 25c.
- Iszguldimas** Lioretanizkos Litanijos kasztuoja 30c.
- Istorija** Szventa, Seno ir Naujo isztatimo kasztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS

A. Sienkewicziu

116 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Visados szviežias ir szaltas ALUS, ARIELKELE, ELIUS ir kitoki gėralai. Teiposgi randasi ir

Pooltė-belts del paslink-smينو, o jau CIGARAI, tai net isz pacizios Turkijos. Neuzmirszkite.

Lietuvizska Krautuve visokių siuvamu Maszinu.

Parduodu naujas ir antru ranku siuvamas maszinas. Teipgi užlaikau visokius reikalings daiktus prie siuvamu maszinų ir taisau.

Žmonės vra persitikrinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matuleviczia,

256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna

altoriaus Vyna

GAUSITE PAS

BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja ie rusizska arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,

HENRY GERGEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.
Svetainė parsamoda dėl veselijų, balių, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausių prekę.

Mateuszas Videika

Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugal kreipiasi prie manęs.
Apart to turiu puikią didelę sale vadinama „Washington Hall“ dėl teatro, vestuvių, balių ir szoip pasilinksmintimu. Apie gėrymus nereik nėj sakyti, nes visi žino ju gerumą.

M. VIDEIKA

154 Clinton ave. arti Claremout av.
MASPETH, L. J.

Pirmos kliafos Hotelį

UZLAIKO SCRANTON'E

P. LIPAVICZIA.

Geriausia uzeiga ir rodos vieta dėl lietuvių. Pirmos kliafos visoki gėrymai cigarai. Lėlvakortės taposgi parduodu ant geriausių linų.

Nepamirszkite, jog **Hotelis Petro Lipavicziaus,**
po No. 1837 N. Main Ave

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chernug

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių.

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare

Vyrai,

neturinti gana pinigų iszsiiprkti szipkortės, gali už labai pigia prekę nuvažioti į BREMA ir HAMBURGA per 8 dienas.

Raszik ar atiszauk į
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas)

Pats pardarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimts dviejų visokių auguolių ir žolių, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarę už viena dolerį, ir teipgi parduoda kotvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizską ir europiojizską madą, aptiekoj randasi, kaip tai herbu, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz mienų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o szal jum prisiusin per expresą reikalingu daiktus. Hoffmano Reumotizmo gydnole \$2,00, tikras iszgridinimas; Hoffmano plaučių gydnole kupės dėl kraujo, dvidezimtis viena giduokruopė į dėžutę už 15 centų.

Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA!

PAS

Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras roda visokiuose reikaluose dėl savo tautiecių.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautieci!

Ar nori uzcedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusiduok pas

JOHN J. Gorman's ESTABLISHED 1857

Juk yra verta sulyginti prekes, kurios moka'e ir tavora už jas gaunate su prekėmis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitur. Atsilankykite pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie apdaro reikalinga, ir sziotoj dalij miesto pas mus rasite didžiausių vairoumą ir yra isz ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug parduodame vyriszky apatinių drapanų ir kitų apėdėdų, teipgi visokių naminių papuoszių ir įvairiausių valgomų daiktų už labai pigias prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, nereikalaujame intui didesles prekes, o da prie kiekvieno valgomio daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du syk tiek duodame dovanų.

Mūsų sztoras buna atdaras Subatomis ir Panedelio vakarais, kitais ge vakarais užlarytas, nes mes žinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atilsio.

Ar jus ne teip mislinate?

Užtat jei reikalaujate ką pirkti, tai ateikite ir pamėginkite, o užtikrinami, kad savo žygio nesigailėsite, o jeigu ant galo ir nieko nepirktumete, tai nieko nekens, ir mes su Jumis kuogažiausiai apsiėsime ir geriausiai patarėsim.

Nepamirškite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausis visokio kaino siuriansios materijos, druprekės tai daug pigesnės tai, naujausios mados, geriausias pasivimas, o kaip prekės tai daug pigesnės kaip pas kitus. Pabandyk sykį pas mus, o persitikrėsi apie mus sztorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitytes neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siutą, tau jis tiks teip kaip apgijęs dėto, kad mus kriaucziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nosigraudysi. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numarą

L. W. J. Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UŽ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCIUGELIU. SIENINIU LAIKRODZIU SKAMBINAMI LAIKRODZIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

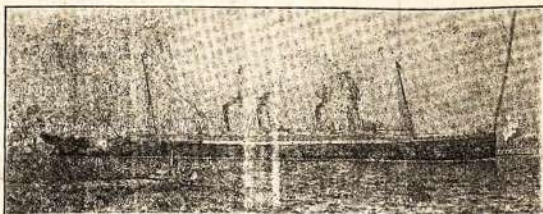
Brooklyn, N. Y.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

N omė Staats-Zeitung, prie užvalavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Siunziamė pinigų į visą dalis svieto pigel. saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS. Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaipotai:

Maskolijos rubliu, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

Dabar siunziam pinigų tiesiog į namus.	vio (Express)	\$33
100 rublių už	\$52.50	„ „ „ „ regulariszko l-ivo \$30
50 „ „	\$26.50	Isz N. Y. į Antverpa „ \$28
25 „ „	\$13.38	Isz N. Y. į Rotterdamą „ \$28
20 „ „	\$10.75	Isz Bremo į New Yorka ant greitlaivio
15 „ „	\$8.13	(Express) „ \$28.50
10 „ „	\$5.50	Isz Bremo į N. Y. ant regulariszko l-ivo
5 „ „	\$2.88	„ „ „ „ \$36.50
Szypkortes (latvakortes) į Europa.	Isz Hamburgo į New Yorka ant greit-	\$39.50
Isz New Yorko į Brama ant greitlaivio	laivio	\$35.—
(Express)	„ ant regulariszko laivo	\$33.50
„ „ „ „ ant regulariszko „	Isz Antverpo į New Yorka	\$31.50
Isz New Yorko į Hamburga ant greitla-	Isz Rotterdamą į New Yorka	\$31.50

Dėl arto-mės žinlos raszky į

Bischoffs Banking House.

2 Centre str. (Staats Zeitung Building, New-York.)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APTIEKA

IR BROOKLYNO PACZTA, (S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszku tavoru. Turi visokių Europiszku ir Amerikiniszku gyduoliu, kaip tai teisingiausių lietuviszka TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — kokių ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atsisaukentiems per gromatą apraszantiems savo liga duoda rodas ir prisineze gyduoles per paczta arba expressą. Aptiekoj galima susikalbėt lietuviszka, leukiszka, rusiszka, vokiszka, angliszka ir visokiom kalbom. Receiptus sudedam nuo visokių daktaru Amerinoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz czionais.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl A. Buchbinder,

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.